

[Jes Lunde]

ling, er en sejr for statsministerens »vi-vil-ikke-rette-et-komma-politik«. Den linje kan man selvfølgelig følge, at man ser stort på alle detaljer og nuancer. Man ser stort på, at lejere bliver ramt. Man ser stort på, at selvstændige slipper fri. Man ser stort på, at de virkelig formuende, som ikke har nogen net-torenteudgift, fuldstændig slipper. Man stemmer de forslag ned, hvormed oppositionen forsøger at rette i lovforslaget, og så kører man bare videre til tredje behandling.

Efter SFs opfattelse er det, der er sket her, at det er lykkedes for regeringen at kvæste nogle ellers fornuftige ideer. Vi har fra SFs side været positive over for at dæmpe privatforbruget. Vi har også været positive over for at nedsætte de offentlige tilskud, der indirekte, over rentefradragsretten, hidtil har været givet til renter på forbrugslån. Men på den måde, regeringen kører, hvor man knægtter alle principper om at lytte til de rimelige indvendinger, der er kommet udefra, er det klart, at vi overhovedet ikke kan lægge navn til det, der bliver det endelige resultat her i dag. Derfor er vi selvfølgelig nødt til at stemme imod ved tredje behandling.

Aase Olesen (RV):

En ung familie har skrevet til Folketingets skatte- og afgiftsudvalg og beklaget sig over, at de, fordi de har lånt 50.000 kr. i forbindelse med en adoption, nu skal af med en afgift på 10.000 kr. Det viser egentlig, hvad det er, pressen gør ved folk i denne tid. De skal naturligvis ikke af med en afgift på 20 pct. af det lån, de har optaget, men alene en afgift på 20 pct. af renterne, og det svarer til godt og vel 1.000 kr.

Jeg synes, det er trist, at demokratiet fungerer på den måde. Vi, der ønsker at være med til at gøre noget ved tingene, har erfaring for, at når det går op for folk, hvad det er, der bliver lavet, så siger de fleste: nå, var det ikke værre.

Nu har vi i årevis hørt, at denne regering har ført indkomstpolitik, den har begrænset reguleringen af dagpenge og af andre sociale ydelser, og man har spurgt: hvornår er det de velbjærgede tur? Svaret er: det er det nu. Og jo mere velbjærget og jo mere man har lånt, jo mere bliver man ramt.

Det er meget ejendommeligt at høre nogle her i folketings salen stille sig op og påstå, at

dette skulle have social slagside. Alle ved – i hvert fald alle, der har beskæftiget sig med skattereformen – at hvis der er en sammenhæng, som er fuldstændig entydig, så er det sammenhængen mellem høj indkomst og høje renter. Da dette netop slår ned på forbrug, der er lånt til, altså renterne, er det entydigt, at det rammer dem, der har lånt mest.

Vi – dermed mener jeg i og for sig hele Folketinget, måske med undtagelse af et enkelt parti – de Radikale, Socialdemokratiet, SFere, har gentagne gange her fra talerstolen sagt, at der skulle gribes ind over for det lånefinansierede forbrug. Regeringen har våndet sig og ville ikke lytte. Nu har den endelig givet sig, så i hvert fald statsministerens vælgere vånder sig. Det har jeg hørt en del om. Jeg har også hørt en del om, at der er nogle SF-vælgere, der vånder sig, og jeg sagde ved anden behandling, at det var måske ikke så mærkeligt, for det var nok de to partier, hvor de højtloønnede lagde deres stemmer. Men der er såmænd også nogle radikale, der vånder sig.

Det skal ikke afholde os fra at fastholde hovedsynspunktet, at det drejer sig om at forhindre, at folk låner mere, og det drejer sig om at begrænse den stigende låntagning. Vi har formodninger om, at der vil blive lånt meget mere i den kommende tid på grund af de forhøjede ejendomsvurderinger, og hvis ikke man gør noget, så må man forvente, at renten vil stige, og så vil de mennesker, der i 1988 kommer til at betale afgift af en kassekredit, alligevel komme til at betale mere i form af stigende rente.

Jeg tror, det er vigtigt at slå fast, at det, vi laver her, er en punktafgift på forbrugslånsrenter. Vi kan ikke lave den for 1986, fordi vi ikke kan skille forbrugslånsrenter fra erhvervslånsrenter i 1986. Hvis vi havde gjort det, kunne man med rette have sagt, at dette havde tilbagevirkende kraft. Vi lægger alene afgift på forbrugslånsrenter for 1987, for på det tidspunkt, når vi kommer hen til slutningen af 1987 og skal skrive selvangivelse i begyndelsen af 1988, vil spørgsmålet om erhvervslånsrenter og private lånerenter have løst sig via virksomhedsordningen.

Det kan ikke hjælpe, at man tror, at man kunne slippe med en løsning som den, hr. Jes Lunde har skitseret i udvalget. Jeg sagde det ved andenbehandlingen og vil gentage det: den rammer både erhvervslånsrenter og